

חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה (תיקון מס' 8), התשמ"ח-1988*

1. בסעיף 1 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970¹ (להלן – החוק העיקרי), בסופו יבוא:
- תיקון סעיף 1
- ”נכות” – איבוד הכושר לפעול פעולה רגילה, בין גופנית ובין שכלית, או פחיתות של כושר זה, שבאו לנפגע כתוצאה של אחת מאלה שארעה עקב פגיעת איבה:
- (1) מחלה;
- (2) החמרת מחלה;
- (3) חבלה.”
2. בסעיף 3 לחוק העיקרי, בסופו יבוא: ”ובכפוף לאמור בסעיף 12”.
- תיקון סעיף 3
3. בסעיף 4 לחוק העיקרי –
- תיקון סעיף 4
- (1) במקום המלים ”נקבעה לנפגע דרגת נכות כאמור בסעיף 5” יבוא ”נפגע שכתוצאה מפגיעת איבה נגרמה לו נכות ודרגת נכותו נקבעה כאמור בסעיף 5”;
- (2) אחרי ”8” יבוא ”16” ואחרי ”35ג” יבוא ”36ב, 37”.
4. בסעיף 5 לחוק העיקרי, סעיפים קטנים (א) עד (ג) יסומנו (ב) עד (ד) בהתאמה ולפניהם יבוא:
- תיקון סעיף 5
- ”(א) תנאי לקביעת דרגת נכותו של נפגע לפי סעיף זה הוא אישור, כאמור בסעיף 12, כי פגיעה שארעה לנפגע היא פגיעת איבה.”
5. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום ”ו-32” יבוא ”32, 32א ו-33א”.
- תיקון סעיף 7
6. סעיף 7א לחוק העיקרי – בטל.
- ביטול סעיף 7א
7. בסעיף 19(1) לחוק העיקרי, במקום ”עד 7א” יבוא ”עד 7”.
- תיקון סעיף 9
8. בסעיף 15 לחוק העיקרי, אחרי ”סימנים א’ ו-ב” יבוא ”למעט סעיף 137א”.
- תיקון סעיף 15
9. בן משפחה של נפגע שנפטר לפני פרסומו של חוק זה ושעה שנפטר היה מתחת לגיל 14, יהיה זכאי לתגמול לפי החוק העיקרי החל ביום פרסומו של חוק זה.
- תחולה

יצחק רבין
שר הבטחון

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ה' בתמוז התשמ"ח (20 ביוני 1988): הצעת החוק דוברי הסבר מורסמו בה"ח 1848, התשמ"ז, עמ' 322.

¹ ס"ח התש"ל, עמ' 126; התשמ"ב, עמ' 268.